

diskussion. Jeg mener, at Venstre og De Konservative har sagt det på den måde, at selv den mindste forbedring vil de ikke gå ind for, selv om det måske kommer det, de taler så meget for, nemlig erhvervslivet, til gode. De vil undlade at stemme.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg vil kun sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at de sidste bemærkninger, hr. Bent Hindrup Andersen kom med, er jeg fuldstændig enig i. Man må konstatere, at V og K har valgt at undlade at stemme og på den måde køre på frihjul, og det må jeg blot stille og roligt konstatere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 90: Forslag til lov om beskatning ved dødsfald (dødsboskatteloven).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 27/11 96).

Sammen med denne sag foretoges:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 91: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af dødsboer og gaver. (Ændringer som følge af dødsboskifteloven og dødsboskatteloven m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 27/11 96).

9) Første behandling af lovforslag nr. L 92: Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove og konkursloven. (Ændringer som følge af dødsboskifteloven og dødsboskatteloven m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 27/11 96).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Vernersen (S):

Med lovforslag nr. L 90 samles de forskellige regler vedrørende beskatning af dødsboer, og samtidig med dette lovforslag behandles forslag til lov om ændring af lov om afgift af dødsboer og gaver samt om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove og konkursloven.

Med denne samling af forskellige regler vedrørende beskatning af dødsboer sker der en enklere behandling, når der skal foretages skifte. Således sker der en samlet indkomstopgørelse for det, der benævnes som mellemprioriteten, og for boprioriteten. Det medfører en enklere sagsbehandling, bl.a. ved en ensartet skattebetaling i mellemprioriteten og boprioriteten.

Ved værdiansættelsen af boer, der ikke er baseret på sagkyndig vurdering, kan skattemyndighederne foretage ændring af værdiansættelsen. Sker denne ændring uden brug af særligt sagkyndige, kan boet inden 4 uger efter at have modtaget meddelelse om ændringen anmode skifteretten om at lade de sagkyndige foretage en vurdering af boet. Der er således over for det enkelte bo sikret den optimale mulighed for en korrekt vurdering.

Uanset at der er tale om 60.000 dødsfald i Danmark om året, er der jo kun tale om et relativt lille antal skattepligtige dødsboer, vel 2.000-3.000. Når det så alligevel er nødvendigt med en så omfattende lovgivning, som der her er tale om, er det selvfølgelig, fordi der ved opgørelse af boer skal sikres en betryggende opgørelse. Der skal tages højde for enhver situation.

Med de lovforslag, der her er fremsat, mener vi i Socialdemokratiet, at der er lagt op til en sikker, en retfærdig og en betryggende boopgørelse. I Socialdemokratiet tilslutter vi os lovforslagene.

Erling Oxdam (V):

I betragtning af, at disse meget omfattende lovforslag skal træde i kraft allerede fra 1. januar 1997, må man sige, at skatteministeren og Skatteministeriet er lidt sent ude. Vi skal nu nok nå det, selv om man ikke uden videre kan gå ud fra, at lovforslagene vil gå uforandret igennem Folketinget, hvilket jo var tilfældet med selve dødsboskifteloven.

I bemærkningerne siges det, at trods det forhold, at man nu har en enkelt lov om dødsboskatning, sker der alligevel en forøgelse af regelmængden.

Omvendt må man jo også pege på, at der er adskillige forbedringer i forhold til den gældende ret. Der er færre skattepligtige boer ved forhøjelsen af bundgrænsen til henholdsvis 1,3 mio. kr. i bruttoformue og 1 mio. kr. i beholden formue, og der er et bofradrag på 4.600 kr. pr. måned i maksimum 12 måneder. Summa summarum siger ministeren i sin skriftlige forelæggelsestale: Der er kun ca. 1.000 boer om året, der betaler boskat. Alligevel må man jo have reglerne.

Det er også en fordel efter Venstres mening, at der bliver en samlet beskatning af boperioden og mellemperioden uden de besværlige regnskaber for mellemperioden, som det er enhver bobehandlers gru at skulle udarbejde. Der er foreslået uforandret 50 pct. proportional skat i bobeskatning og et månedligt fradrag på 1.300 kr. i mellemperioden.

Der er også den fordel, at der nu kun skal være én selvangivelse, nemlig ved boets afslutning, og som Socialdemokratiets ordfører nævnte før, er der nu kommet klare regler om værdiansættelser i dødsboer. Der er sket en harmonisering mellem de skifteretlige og de skattemæssige værdiansættelsesregler. Det blev også lovet af justitsministeren under behandlingen af selve dødsboskifteloven, og det er altså nu blevet overholdt. Det er jo en meget, meget, meget lang bestemmelse, som jeg ikke nærmere vil redegøre for. Vi fik jo en forsmag på det i Socialdemokratiets ordførers tale.

Der bliver også tale om færre afsluttende ansættelser i boerne end hidtil. Og for boer med erhvervsvirksomheder, som der står er ret få – det er jo nok, fordi de fleste altså er selskaber – men altså, hvis det er personlige firmaer med virksomheder, der er skattepligtige, er der også foreslået samme regler, hvor kapitalafkastordningen har været anvendt, som hvor virksomhedsordningen har været anvendt. Det er i den grad også en forenkling.

Endvidere kan jeg nævne, at konkursprivilegiet for dødsboskatning i insolvente dødsboer bortfalder.

Af andre ændringer er – og det var en ting af det, Venstre meget påtalte ved behandlingen af selve dødsboskifteloven – at præklusivt proklama ikke gælder for skatte- og afgiftskrav, hvilket vi synes var en skæv fordeling, men der var ikke noget at gøre ved det, og det er også nævnt her i lovbemærkningerne.

En anden ændring er, at i lovforslag nr. L 91, § 1, nr. 6, vedrørende arveafkald må der være sket en fejl. Det er for sent at vente med at give afkald til lige før udlodningen af arven. Som det er nu, skal arveafkald gives til fordel for f.eks. børnene, inden der er taget stilling til boets behandlingsmåde.

Efter den nye regel, som den er foreslået, kan en arving vente med sit afkald indtil næsten helt hen til boets slutning, indtil udlodningen. Hvis boet så derefter viser sig at være insolvent, det vil altså sige, at der er flere passiver end aktiver, kan den arving, der er givet arveafkald til fordel for, risikere at skulle betale penge til boet uden i øvrigt at have haft indflydelse på boets behandling. Det mener jeg er en regel, vi absolut bør tale om i udvalget; og den bør muligvis laves, som den er nu, eller også skal det ikke kunne lade sig gøre at give arveafkald på det tidspunkt med risiko for den, der skal modtage arven.

Jeg er lidt uforstående over for bestemmelsen om, at der bliver obligatorisk betaling af afgiftsberigtigelse ved brugs-, rente- og indtægtsnydelser m.v., hvorfor det absolut skal være med det samme. Det er vist nok ikke en forbedring.

Jeg slutter her og siger selvfølgelig, at Venstre kan støtte lovforslagene som helhed, men at der kan være detaljer, som der skal ses på i udvalgene.

Gitte Seeberg (KF):

Da skiftereformen blev vedtaget i Folketinget i foråret, skete det med bred tilslutning fra Folketingets partier inklusive Det Konservative Folkeparti.

Skiftereformen betød i en lang række forhold en tiltrængt forenkling og var i øvrigt blevet til efter et langt forberedende udvalgsarbejde.

I dag står vi så her med de skattemæssige sider af skiftereformen, og jeg må sige, at Det Konservative Folkeparti er stærkt forundret over, at det er skatteministerens agt at gennemføre forslaget inden juleferien.

Skiftereformen træder i kraft 1. januar 1997, og derfor ønsker man, at de skatteregler, som nu bliver foreslået, også skal træde i kraft 1. januar.

Der er, som det fremgår af de tre lovforslag, tale om et meget omfattende lovkompleks, og det er efter min bedste overbevisning ikke forsvarligt, at vi her i Folketinget skal køre det igennem på de godt 2 uger, vi har tilbage. Derfor vil jeg indledningsvis spørge skatteministeren, om det er påkrævet, at ikrafttræden skal ske 1. januar. Der er selvfølgelig forskel på, hvad vi i Folketinget kalder hastebehandlinger, hvor der skal gives dispensationer osv., og så en egentlig udvalgsbehandling, hvor vi skal køre sagen igennem ret hurtigt.

Jeg mener ikke, det er realistisk at forestille sig, at vi kan få en grundig udvalgsbehandling på de 2 uger, der er tilbage, alene henset til kompleksets omfang. Jeg mener ikke, at de parter, som det vil berøre, navnlig advokater og revisorer, kan nå at ytre sig inden da. Jeg er godt klar over, at lovforslagene i et vist omfang har været til høring, men vi har ikke set svarene endnu, og det er meget kompliceret.

Jeg synes ikke, det er betryggende, og det kan hverken for ministeriet eller for ministeren komme som nogen overraskelse, at lovforslagene skal vedtages inden nytår, og derfor kan man selvfølgelig spørge sig selv, hvorfor de ikke er blevet fremsat noget før, så de også kan få en rimelig behandling. Jeg er godt klar over, at man har travlt i Skatteministeriet med alle de mange lovforslag, vi behandler hver uge, men alligevel.

Jeg kan derfor endnu ikke på Det Konservative Folkepartis vegne give endelig tilslutning til forslagene. Vor tilslutning afhænger helt af, om vi til slut kan sige, at forslagene har fået en rimelig behandling i udvalget, og at vi også synes, at vi har fået behandlet alle de henvendelser, der kommer udefra, grundigt og seriøst.

Jeg vil så vende mig til selve lovforslagene, men jeg vil ikke gå i detaljer med det hele; det vil vist også blive for omfattende.

Det overordnede formål, at forenkler dødsboskattereglerne, kan vi selvfølgelig tilslutte os og også det, at det hele nu samles i én lov, så det gøres mere overskueligt, på trods af at vi derved får flere regler. Initiativer, der forenkler skatte-lovgivningen, er altid velkomne.

Boerne skal behandles hurtigere; det ligger også i selve forslaget til den skiftereform, som blev vedtaget i foråret, og derfor ændrer man også på reglerne om bofradrag, så der bliver overensstemmelse mellem skattereglerne og skiftereglerne. Det kan vi også støtte.

Afskaffelse af mellemprioriteten i skatteretlig forstand er et klart skridt i den rigtige retning, når der skal tales om forenkling.

Den tekniske ændring med hensyn til personfradraget, sådan at der ikke længere skal ske omregning til helårsindkomst, må også antages at være af stor betydning i de mange skiftede boer og vil for alle parter være med til at gøre tingene nemmere og hurtigere.

Jeg skal som sagt ikke gennemgå forslagene i alle de tekniske detaljer, men blot notere mig, at jeg finder det hensigtsmæssigt, at alle de beløbsgrænser, som i hvert fald lovforslag nr. L 90 opererer med, indeholder årlige reguleringer. Det bør på sigt føre til færre ændringer af loven.

Så er der et par enkelte andre punkter, som jeg vil fremhæve, bl.a. reglerne om præklusion, som også hr. Erling Oxdam var inde på. Det er rigtigt, som hr. Erling Oxdam sagde, at da vi behandlede skifteloven i Retsudvalget, var et af de punkter, som Venstre og De Konservative var kraftigt imod, at offentlige krav ikke prækluderes. Det er der heller ikke lagt op til at der bliver ændret på her, men ikke desto mindre vil vi alligevel støtte forslaget, selv om vi gerne ser, at der bliver ligestilling mellem offentlige og private krav.

Den ændring, der er lagt op til, hvorved skat-tegæld, som opstår efter et dødsfald, ikke længere skal være privilegeret, synes rimelig nok. Reglerne om, at vurderingerne ikke længere kan anfægtes af skattevæsenet, indebærer også en administrativ fordel, og det kan vi selvfølgelig også støtte.

Alt i alt giver de tre lovforslag klart indtryk af en række forenklinger og forbedringer, men som nævnt tidligere vil vores endelige stilling-tagen afhænge af, om vi synes, at forslagene får en rimelig behandling her i Folketinget.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at der er tale om et lovforslag på næsten 200 sider, som er blevet fremsat, hvis jeg husker rigtigt, den 27. november i år, og det har faktisk taget ret lang tid at gennemgå det hele, og eftersom det er relativt vanskeligt stof, synes jeg også, at vi må bruge tid på det. Det betyder ikke, at vi fra konservativ side vil lægge hindringer i vejen for, at vi i hvert fald i udvalget skal få gennemført sagen så hurtigt som muligt, men vores ja til forslagene må betinges af, at jeg synes, vi har fået behandlet dem grundigt og rigtigt.

Der er efter min mening tale om meget vigtige lovforslag, som knytter sig til skiftereformen, og jeg synes også, at de regler, som vi nu vedtager

her i Folketinget, skal være regler, som så vidt muligt én gang for alle kommer til at stå ved magt.

Det er sådan set det, jeg vil sige om lovforslagene, men som det også fremgår, er jeg positiv over for dem; det er mere behandlingen af dem, jeg anker over.

Jes Lunde (SF):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg sådan set er enig med den konservative ordfører i, at det er meget sent, disse lovforslag kommer frem, i betragtning af, at det er meningen, at de skal træde i kraft 1. januar 1997. Men det kan selvfølgelig være, de har siddet fast i en lastvognsblokade, eller hvad ved jeg; sådan nogle ting kan jo ske.

Det her er en ret teknisk præget affære. Skatteministeren benytter lejligheden til at samle alle reglerne om dødsbøbeskatning i én lov, og det hilser vi da med tilfredshed. Vi er også enige i, at sådan en lov ikke kan blive let og overskuelig at gå til, og man kan jo se ganske tydeligt i lovforslagene, at der er en række modstående hensyn at tage. Reglerne skal være overskuelige og smidige i de mange tilfælde, hvor der ikke er reelle penge at hente i en dødsbosituation, og under udvalgsbehandlingen vil vi have kigget på, om de ordninger, der så foreslås her, ikke medfører administrative problemer og forståelsesproblemer hos en efterlevende ægtefælle.

Vi vil derfor på den ene side have belyst de rent praktiske konsekvenser ved et normalt forløb, men på den anden side skal lovforslaget også indeholde detaljerede regler for de skattepligtige dødsboer. De sidste års stadig forøgede gunstige regler for overdragelse ved skattemæssig succession betyder, at det er meget vigtigt, at der ikke opstår huller i systemet, hvor skattebyrderne kan smyges af.

Vi er generelt indstillet på rimelig vide grænser for, hvornår boer bliver skattepligtige, for at indsatsen kan koncentrerer om de sager, hvor en skattepligt har reel faktisk betydning. Til gengæld bør der ikke i sådanne skattepligtige boer være særlige begunstigelser, og det er der tilsyneladende fortsat, i hvert fald nogle steder. Vi forstår f.eks. ikke, at der fortsat skal gives dobbelt personfradrag til den efterlevende ægtefælle, når der samtidig er personfradrag i mellemperioden og bundfradrag i det skattepligtige bo.

Vi vil under udvalgsbehandlingen prøve at gennemgå, hvilke fordele der fortsat kan være ved at udnytte de skattepligtige dødsboer, her-

under ved at lade kapitalgevinster beskattes i boet og inddrage renteindtægter i boet.

Generelt altså en positiv medvirken til lovforslagene. Vi vil bare holde øje med, at der ikke bliver for mange omgåelsesmuligheder i dem.

Elisabeth Arnold (RV):

For mange almindelige mennesker er dødsbøbeskatning et fuldstændig abstrakt begreb, som de overhovedet ikke tænker over. Statistikken, som er beskrevet i den skriftlige fremsættelse, beskriver jo også hvorfor, nemlig fordi ca. halvdelen af alle de dødsboer, der opstår hvert år, ikke skiftes. De bliver udlagt til den efterlevende ægtefælle eller til andre, og af dem, der skiftes, er det kun dem, der er over en vis størrelse, som overhovedet bliver pålagt beskatning.

Det er altså en begrænset mængde boer, vi taler om, og derfor er det nok lidt fjernt for de fleste almindelige mennesker, at der kommer sådan nogle meget komplicerede regler som dem, vi har set her.

Jeg skal ikke gå i detaljer med det, og det kan jeg heller ikke. Jeg er faktisk ikke i stand til at komme med så mange begavede bemærkninger om disse forslag som hr. Erling Oxdam og som fru Gitte Seeberg, som har en professionel tilgang til dem, som man kan imponeres over. Vi har jo alle sammen vor force, og min ligger i hvert fald ikke på dette område, vil jeg godt sige.

Det Radikale Venstre er helt overbevist om, at det er gode lovforslag, der er fremsat, og vi støtter dem.

Kim Behnke (FP):

Da den store lovændring om skifte blev vedtaget i foråret, var det med Fremskridtspartiets støtte. Vi var på det tidspunkt også godt klar over, at en følge af det naturligvis ville blive de skattemæssige konsekvenser, og jeg kan ikke lade være med at benytte lejligheden til at stille det spørgsmål, der næsten er som at bande i Peterskirken: Hvorfor skal der overhovedet foretages en beskatning af dødsboer? Hvis den pågældende levede videre, ville der jo ikke finde en beskatning sted; hvis vi mennesker levede væsentligt længere, ville vi have mulighed for at disponere over midlerne, uden at der fandt denne ekstraordinære beskatning sted.

Jo, siger man så, for når en person dør, er der eventuelt en formue, nogle indtægter, en virksomhed osv., og hvis andre skal overtage det, skal skattefar ind og have sin andel. Det har vi svært ved at forstå.

Og vi har svært ved at forstå, hvorfor vi skal have så kompliceret en lovgivning for at styre dette område, for som flere ordførere har været inde på, er det jo i virkeligheden et beskedent antal mennesker, det drejer sig om. Ministeren skriver i sin fremsættelsestale, at bofradraget betyder, at kun ca. 1.000 ud af de 3.000-5.000 ikke skattefritagne boer konkret betaler dødsbo-skat, og vi skal altså have 200 siders lovforslag for at regulere de få mennesker! Vi synes simpelt hen ikke, at de to ting står mål med hinanden, og derfor er Fremskridtspartiets udgangspunkt, at man helt burde afholde sig fra at beskatte dødsboer.

Det betyder selvfølgelig, at hvis en enkelt meget velhavende, som har en kæmpeformue, lader være med at testamentere den til Kattens Værn, Kræftens Bekæmpelse eller andre agtværdige formål, kan man forestille sig, at der er en eller anden person, som lige pludselig bliver formuende, fordi vedkommende bliver begunstiget. Det kan vi selvfølgelig ikke have, vil nogle fremhæve; dér skal vi søreme sørge for, at der finder en beskatning sted.

Det mener vi ikke. Oven i købet er det ofte sådan, at formuen og den indtægt osv., der har været, tidligere er blevet beskattet. Det er ikke skattefri midler, vi har at gøre med her.

Med det udgangspunkt kigger vi på disse tre lovforslag og spørger: Er det forslag, som vi bør støtte eller ej? Da forslagene var til diskussion i Fremskridtspartiets folketingsgruppe, blev jeg som ordfører stillet det meget præcise spørgsmål: Vil disse tre lovforslag gøre situationen bedre, end den er i dag? Ja eller Nej. Og når jeg læser forslagene igennem, må jeg konstatere, at på en række punkter bliver retstilstanden for- enklet, selv om det kræver mange paragraffer at gøre det. Særlig omkring forhøjelsen af beløbsgrænserne er der tale om, at der er færre mennesker og færre penge, der bliver beskattet.

Ud fra det er vores konklusion, at medmindre udvalgsarbejdet resulterer i, at der er nogle, der med overordentlig saglige argumenter argumenterer for, at der er dele af forslagene, der bør laves om, vil skatteministeren kunne notere støtte fra Fremskridtspartiet.

Lad mig så sige om det principielle, som fru Gitte Seeberg var inde på – om det er hensigtsmæssigt, at Folketinget behandler 200 siders kompliceret lovtæst på så kort tid – at vi er enige i fru Gitte Seebergs betragtning, og derfor synes jeg da, at noget af det første, ministeren kunne gøre over for udvalget, var at komme

med en tilkendegivelse af, hvorvidt det er absolut nødvendigt, at disse tre lovforslag kommer til tredje og sidste behandling inden den 20. december. Der er bunker af andre forslag, som vi jo ved kommer. Alene fredag i denne uge er der givet Folketinget besked om, at der kommer ni nye førstebehandlinger, ikke alle sammen fra skatteministeren, bevares, men alligevel. Folketinget er meget belastet fra nu af og frem til, at der skal holdes julepause den 20. december.

Hvis svaret er nej, vil jeg opfordre til, at vi får et grundigt udvalgsarbejde, der giver mulighed for, at de mange mennesker, som ude i det praktiske liv skal håndtere disse regler – advokater, revisorer osv. – får mulighed for grundigt at vende tilbage til Folketinget, så vi alle sammen kan være lige så godt klædt på som hr. Oxdam, når vi når frem til tredjebehandlingen.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Da vores ordfører, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, skal jeg sige, at Enhedslisten støttede den ændring af lov om skifte af dødsboer, der blev gennemført i foråret. Og vi vil naturligvis gå ind i udvalgsarbejdet om disse forslag på denne baggrund.

Vi skal dog ikke undlade at sige, at vi undrer os over, at en regelforenkling kan føre til en større mængde regler. Den problemstilling har min ordførers særlige interesse, og jeg skulle hilse og spørge, om vi mon ikke trænger til en mere gennemgribende regelforenkling af den danske skattelovgivning, når forenklinger kan føre til flere regler.

Sonja Albrink (CD):

Der er sket mange forandringer på området for generationsskifte, skiftebehandling, arveafgifter osv. i de seneste år. Der er blevet gennemført betydelige lettelser for myndighederne, men først og fremmest betydelige lettelser for arvingerne.

Det er også lettelser, der er lagt op til i disse forslag. Der er allerede i dag nogle temmelig høje grænser for, hvornår et dødsbo er skattepligtigt, men grænsen for, hvornår der er tale om et skattepligtigt bo, ændres, så der bliver færre skattepligtige boer, og reglerne for skatens beregning forenkles.

Og jeg må sige, at jeg helt kan tilslutte mig forenklingerne, for alle er trætte af besværlige formularer og blanketter, som skal udfyldes og indsendes i fem eksemplarer. Det administrative bøvvl med en dødsboehandling bliver minime-

ret, og der er stor fordel for alle parter. Den skattemæssige opgørelse af indkomsten i det år, hvor dødsfaldet sker, bliver gjort enklere, uden at det koster skatteyderne noget. Det kan man også kun nikke anerkendende til.

Men det er klart, at der indimellem er nogen, som kommer i klemme, fordi forenklingerne betyder, at de bliver stillet en lille smule dårligere end før. Det er den pris, vi alle sammen må betale for at komme nogle af de mest besværlige regler til livs. Men vi skal også passe på, at forenklingen ikke kommer til at ødelægge nogle af de fornuftige og nødvendige ting, som har ligget i de hidtidige regler.

Skatteministerens forslag betyder bl.a., at alle dødsboer skal være færdigbehandlede inden 12 måneder efter, de er startet, ellers vanker der en løftet pegefinger og en langt højere beskatning.

Jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen får lejlighed til at se på, om de foreslåede regler er rigtige, eller om der er behov for at indbygge nogle dispensationsregler for de situationer, hvor boet stort set ikke kan afsluttes inden for 12 måneder, fordi der f.eks. er en større erhvervs-virksomhed, som skal afvikles, eller der kører en retssag, som betyder, at boet ikke kan afsluttes.

I øvrigt kan jeg tilslutte mig forslagene, som forhåbentlig kan være med til at gøre det lettere for de 30.000 boer, der årligt bliver behandlet, og CD støtter som sagt alle forslagene, men håber under udvalgsbehandlingen, at vi kan få afklaret og afdækket de problemer, der eventuelt måtte ligge.

Egil Møller (DF):

Efter udvalgsbehandlingen vil Dansk Folkeparti tage endelig stilling til forslagene.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en overvejende positiv modtagelse af forslaget. Formålet med forslaget er klart at forenkle både for skattesubjekterne og for administrationen og de forskellige rådgivere. Det er oplagt formålet, og jeg synes, det skal ses i den sammenhæng.

Det vil sige, at der er tale om et særdeles stort lovforslag målt i antal sider; det skal opfattes som en fremtidig investering i pædagogik og læsbarhed. Selve forslaget er på 200 sider, men lovkomplekset vil være langt mere pædagogisk, klart og overskueligt opbygget. Der er måske lidt flere afsnit, der er lidt flere paragraffer i selve lovforslaget; men det er oplagt af hensyn til

pædagogikken og dermed til lettelse for de enkelte skatteydere, at lovforslaget har den karakter, det har.

Jeg kan også set i lyset af de bemærkninger, der er faldet vedrørende det forholdsvis sene tidspunkt, hvorpå forslaget fremsættes, give til-sagn om, at jeg gerne vil medvirke til at få organiseret en teknisk gennemgang. Det har vi også haft i dag i en anden sammenhæng. Det var ikke, fordi der kom så mange, men man kan jo håbe, at der i den her sammenhæng vil komme flere, selv om emnet ikke er det mest hotte.

Det antydes også, at jeg har været lidt længe om at komme med forslaget. Der må jeg sige, at det først og fremmest skyldes en rimelig stor ressourcebelastning i ministeriet, ikke mindst som følge af de finanslovforhandlinger, vi har haft med Det Konservative Folkeparti, som jo igennem en relativt lang periode har krævet en række grundige undersøgelser og beregninger osv. Det har belastet ministeriets embedsmænd, og det har gjort, at dette har måttet udskydes lidt.

En anden ting, som kan være interessant, og en anden forklaring på, at det er kommet relativt sent ud, er, at det har været igennem en overordentlig grundig høringsprocedure. Så også på den måde vil jeg sige, at man bør se forslagens sene fremkomst som et resultat af, at man har været igennem en meget grundig høringsprocedure, hvorved man kan sige, at en del af de problemstillinger, som man normalt ville skulle underkaste en helt ny behandling under selve udvalgsarbejdet, i større eller mindre udstrækning er afklaret. Dette skal ikke undskyldes, at udvalget får et forholdsvis begrænset stykke tid til at se på det, men jeg vil sige, at det har været gennemtygget af mange eksperter, inden det har fået denne form.

Vi har også fået mange tilkendegivelser og gode ideer og rettelser fra de forskellige eksperter og involverede grupper i forbindelse med høringen, og det har givet anledning til visse ændringer, så forslaget har faktisk været meget seriøst behandlet igennem en længere periode.

Jeg stilles så af flere det meget relevante spørgsmål, hvad der vil ske, hvis vi ikke er i stand til at færdiggøre forslaget og få det vedtaget inden jul, dvs. senest den 20. december. Det vil altså sige, at vi ville være i en situation, hvor reglerne ikke kan træde i kraft pr. 1. januar 1997.

Dette vil medføre, at vi har to sæt, nemlig dødsboskifteloven, som blev vedtaget, og som træder i kraft 1. januar 1997, samtidig med det

gamle sæt regler på beskatningsområdet. Det er en meget uhensigtsmæssig situation, som jeg vil beklage, hvis den skal blive en realitet. Og det vil betyde, at en række fortolkningsspørgsmål vil skulle afklares. Begrebet offentligt skifte afskaffes jo og er blevet en del af begrebet bostyreskifte, og så må man afgøre, hvilke boer der falder ind under den nuværende betegnelse offentligt skiftet bo. Og befolkningen skal informeres til skifteretterne inden 1. januar, så også af den grund vil en række informationer skulle udsendes inden 1. januar 1997. Det vil også besværliggøre det.

Ud over sådanne betydelige administrative vanskeligheder, så vil det selvfølgelig også få visse provenumæssige virkninger. Det opfatter jeg som mindre væsentligt, men der er altså en række kedelige bieffekter, hvis det ikke bliver vedtaget pr. 1. januar 1997.

Jeg kan forsikre Folketinget om, at jeg har været dybt inde i den problemstilling: Hvad vil der ske, hvis man ikke får det vedtaget? Og jeg er kommet til den konklusion, at det vil betyde en kedelig og betydelig administrativ regelvirringssituation, som jeg stærkt vil tilråde at vi prøver at undgå. Derfor vil jeg henstille, at man bruger de sidste kræfter, man har før jul, til at få arbejdet det her igennem. Det er altså det, jeg vil opfordre til.

Som sagt: Jeg medvirker meget gerne til en teknisk gennemgang. Jeg medvirker gerne til hurtige svar på de spørgsmål, der måtte stilles.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skat-
teudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget.
(Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 5. december 1996, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.24
